

Polský vicepremiér obvinil Zelenského z toho, že chtěl vyvolat polsko-ruskou válku

 lipovylis.cz/wordpress/polsky-vicepremier-obvinil-zelenskeho-z-toho-ze-chtel-vyvolat-polsko-ruskou-valku

David Z Moravy

10. listopadu 2024

Andrew Korybko

Už se nevidí jako spojenci nebo dokonce blízcí partneři, ale jako zuřivě znesvářené manžele uvězněné v účelovém sňatku (v tomto případě proti Rusku), z něhož se ani jeden necítí pohodlně vymanit se alespoň prozatím.

Místopředseda vlády Krzysztof Gawkowski z levého („Lewica“) křídla vládnoucí koalice se v rozhovoru pro Radio Zet vyjádřil k Zelenskému. Podle jejich přepisu řekl, že „Zelensky chce, aby Polsko střílelo rakety nad Ukrajinou, což znamená, že chce, aby Polsko vstoupilo do války, což znamená, že chce, aby Polsko bylo ve válce s Ruskem. Zelenskyj chce v těchto prohlášeních zatáhnout Polsko do války s Ruskem. Nesouhlasím s takovými výroky.“ Je to důsledek nově vroucího napětí.

uzavřeli bezpečnostní pakt Když v létě , bylo v jejich vztazích vše v pořádku, ale přiznání ministra obrany Wladyslawa Kosiniaka-Kamysze koncem srpna, že Polsko konečně vyčerpalo svou vojenskou podporu pro Ukrajinu, vedlo v polovině roku k ostré hádce mezi Zelenským a Sikorským. Září. Kyjev nevěřil, že Varšava skutečně dosáhla maxima, ale podezříval ji, že zadržela další pomoc jako prostředek, jak si vynutit dodržování svých nových požadavků na vyřešení sporů o Volyňskou genocidu .

Zelenskij vyšel minulý týden na veřejnost se svou kritikou Polska za omezování dodávek zbraní v posledních měsících, na což Sikorski reagoval návrhem vojenské půjčky na objednání nového vybavení, které by mohlo být splaceno někdy po skončení konfliktu. Tento nejvyšší diplomat také znovu potvrdil svou podporu zachycování

ruských raket nad Ukrajinou poté, co Helsinská komise naléhala na Bidenovu administrativu, aby to schválila, ale předchozí analýza s hypertextovými odkazy tvrdí, že k tomu měl cynické motivy.

Stručně řečeno, vždy upřesňoval, že Polsko tak neučiní jednostranně, ale pouze s podporou NATO, kterou zatím nezískalo a možná nikdy nebude kvůli tomu silně riskovat horkou válku s Ruskem. Poslední polská politika vůči Ukrajině – oživení jejich požadavků na spor o Volyňskou genocidu a pouze posílání dalšího vybavení na Ukrajinu na úvěr, místo aby je nadále rozdávalo zdarma – poškodilo jejich vazby, takže fantazírování o zachycení ruských raket by mohlo být jen bezplatným rozptýlením pozornosti. tato realita.

Sikorski by mohl také kandidovat jako kandidát vládnoucí koalice v prezidentských volbách v příštím roce, takže bude muset balancovat mezi válečnými štvanicemi na členy voličstva prostřednictvím takové rétoriky a zároveň apelovat na rostoucí protiukrajinské nálady ve společnosti. Toto sobecké vyvážení odpovídá za tyto zdánlivě protichůdné politiky a zároveň vysvětluje, proč koaliční spojenec Gawkowski odsoudil pouze Zelenského za vyprovokování polsko-ruské války a nikoli Sikorského, i když s tím také koketoval.

Po vyjasnění kontextu pro ty pozorovatele, kteří v posledních měsících pozorně nesledovali polsko-ukrajinské vztahy, je nyní čas říci pár slov o tom, co by mohlo následovat. Gawkowski je jedním z pouhých dvou vicepremiérů, tím druhým je Kosiniak-Kamysz, takže není maličkost, že tak důrazně vystoupil proti Zelenského neuváženým požadavkům. Odsoudil také jeho nevděk za veškerou pomoc, kterou Polsko dosud Ukrajině a jejím uprchlíkům poskytlo. Oba soubory názorů odrážejí veřejné mínění.

Zatímco základna jeho koalice má mezi sebou několik hlasitých válečných štváčů, většina Poláků nechce jít do války s Ruskem a jsou také znechuceni tím, jak hrubými ukrajinskými představiteli se v posledních měsících stali. Jejich rostoucí únava z ukrajinských

uprchlíků a tato zástupná válka vede k tomu, že mají méně trpělivosti na takové dovádění. Také vidí Zelenského snahu vyvolat polsko-ruskou válku a nechtějí s ní mít nic společného. Gawkowski proto dává hlas tomu, co většina jeho krajanů právě teď cítí.

Sikorski by udělal dobře, kdyby upustil od své předchozí podpory tomuto scénáři bez ohledu na to, jak politicky sobecká a neupřímná taková rétorika mohla být doposud, pokud chce příští rok kandidovat na prezidenta. Poláci už mají Ukrajinu dost po tom, co se cítili zneužívání svými sousedy, kterým pomáhali a v některých případech jim ze solidarity doslova otevřeli své domovy. Je tedy nepravděpodobné, že by podpořili jeho kandidaturu, pokud bude pokračovat ve válečném štvání proti Rusku bez ohledu na to, jaké jsou jeho skutečné motivy.

Pokud jde o budoucnost polsko-ukrajinských vztahů, očekávají se další politické otřesy, protože Zelenskij stále více zoufale touží po někom, kdo by ho zachránil, zatímco Rusko pokračuje v řádění zisků na zemi. Jeho prosby o pomoc se stávají hrozivějšími poté, co na ni začal sprostě narážet, že pro Ukrajinu nedělá dost. To by se mohlo velmi brzy změnit v to, že část viny za jeho nevyhnutelnou porážku bude připisovat Polsku a možná bude koketovat s neformálním oživením územních nároků vůči němu.

Bilaterální vazby se ještě nezhroutily a obě strany se mohou stále ovládnout, aby odvrátily ten nejhorší scénář, ale už není pochyb o tom, že jakákoliv vzájemná důvěra, kterou předtím měli (bez ohledu na to, jak byla nakonec po celou dobu skutečná), je pryč. Už se nevidí jako spojenci nebo dokonce blízcí partneři, ale jako zuřivě znesvářené manžele uvězněné v účelovém sňatku (v tomto případě proti Rusku), z něhož se ani jeden necítí pohodlně vymanit se alespoň prozatím.

Vyloučení Polska z ukrajinské koncovky, když nedostalo místo u stolu během berlínského summitu mezi americkými, britskými, francouzskými a německými lídry minulý měsíc, zemi tvrdě zasáhlo.

Všechno, co dosud dala Ukrajině zdarma, a odcházející prezident Andrzej Duda z roztržité a velmi nedokonalé konzervativně-nacionalistické opozice tvrdil, že to činí 3,3 % HDP jeho země, bylo tak k ničemu poté, co se s Varšavou ani nebavilo. symbolickou roli v tomto procesu.

Výsledný odpor může zůstat zvládnutelný, pokud jde o Západ a zejména Německo využívající Polsko k prosazování svých velkých strategických cílů, ale mnohem méně tolerovatelné je, pokud jde o Ukrajinu, kterou Polsko považuje za svého juniorského partnera. O to nepřijatelnější je, že se tento stejně vnímaný juniorský partner nyní pokouší vyvolat polsko-ruskou válku a Gawkowského odsouzení Zelenského za pokus o to bude mít široký ohlas kvůli jeho politické roli.

Jedna věc je, když to tvrdí člen opozice, a druhá věc je, když totéž říká místopředseda vládnoucí koalice. Nemůže být tedy obviněn ze spekulativních stranických motivací ve snaze ho zdiskreditovat. Zahraniční média by mohla bagatelizovat nebo dokonce ignorovat to, co řekl, ale Poláci ho slyšeli hlasitě a jasně a nyní vědí, že některé z vládnoucích autorit jim konečně naslouchají. Je na čase, aby to udělal i Sikorski a oficiálně upustil od podpory tohoto schématu.

Continue Reading

[Previous Hodiny tikají, aby Rusko dosáhlo svých maximálních cílů v ukrajinském konfliktu](#)